

Bedenkingen van Fidel - De wegen die recht naar de catastrofe leiden (7.4.12)

Deze bedenking kon vandaag, morgen of op gelijk welke andere dag geschreven zijn, zonder het risico te lopen zich te vergissen. Onze soort wordt geconfronteerd met nieuwe problemen. Toen ik twintig jaren geleden te Rio de Janeiro op de V.N.conferentie 'Milieu en Ontwikkeling' stelde dat onze soort het gevaar liep uit te sterven, had ik minder redenen dan heden om te waarschuwen voor een gevaar dat ik toen nog over 100 jaar situeerde.

Toen ook hadden een handjevol leiders van de machtigste mogendheden de touwtjes in handen. Zij applausseerden uit beleefdheid en gingen onbewogen verder met het delven van het graf voor onze soort.

Het leek er op dat er op onze planeet gezond verstand en orde heersten. Voor een tijdje leek economische ontwikkeling, gesteund door technologie en wetenschap, het alfa en omega binnen het mensdom.

Vandaag is alles veel duidelijker. Diepe waarheden zijn aan de oppervlakte gekomen. Bijna tweehonderd verondersteld onafhankelijke staten, stellen de politieke organisatie samen die theoretisch de taak heeft om de toekomst van de wereld te beheren.

Ongeveer 25000 kernwapens in handen van geallieerde of vijandige machten, die zich uit noodzaak of uit eigenbelang klaar houden om de veranderende orde te verdedigen, herleiden de rechten van miljarden mensen praktisch tot nul .

Ik ga na de onmenselijke slachting te Hiroshima en Nagasaki die door Truman werd bevolen na Roosevelt's overlijden, niet de naïviteit begaan Rusland of China te beschuldigen van de ontwikkeling van deze soort wapens.

Ik zal ook niet in de val trappen en de fout begaan de Holocaust te ontkennen, het doden van miljoenen kinderen en volwassenen, mannen en vrouwen, de meeste onder hen joden, zigeuners, Russen en mensen van andere nationaliteiten die slachtoffer werden van het nazisme. Daarom ook is de schandelijke politiek die bedreven wordt, door hen die aan het Palestijnse volk het bestaansrecht ontzeggen, weezinwekkend.

Denkt er iemand dat de Verenigde Staten in staat zullen zijn om onafhankelijk te ageren zodat de ramp die ze te wachten staat vermeden wordt?

Binnen enkele weken zullen de 40 miljoen dollars die president Obama beloofde in te zamelen voor zijn electorale campagne, slechts dienen om aan te tonen dat de munt van zijn land erg gedevalueerd is en dat de Verenigde Staten, met hun ongeziene overheidsschuld van omstreeks 20 biljard, leven op basis van geld dat gedrukt wordt in plaats van met geld dat geproduceerd wordt. De rest van de wereld betaalt voor wat daar wordt verkwist.

Ook gelooft niemand dat de democratische kandidaat beter of slechter zou zijn dan de republikeinse tegenstander, of die nu Mitt Romney of Rick Santorum zou heten. Die drie figuren zijn lichtjaren ver verwijderd van zulke belangrijke persoonlijkheden als Abraham Lincoln of Martin Luther King. Het is werkelijk onvoorstelbaar te zien hoe een technologisch zo sterk land en haar regering zo erg ideeën en morele waarden ontberen.

Iran bezit geen nucleaire wapens. Het wordt ervan beschuldigd verrijkt uranium te produceren wat moet dienen als grondstof voor energieproductie of als component voor medische toepassingen. Wat er ook over te zeggen zou kunnen zijn, het bezit of de productie ervan is niet het equivalent van de productie van nucleaire wapens. Vele landen gebruiken verrijkt uranium als energiebron maar dat kan niet dienen voor het maken van kernwapens zonder eerst een ingewikkeld zuiveringsproces te ondergaan.

Israël heeft echter, met de hulp van en in samenwerking met de V.S., nucleair wapentuig gemaakt zonder daar iemand van op te hoogte te brengen of er verantwoording voor af te leggen. Vandaag weigert Israël het bezit van kernwapens toe te geven hoewel het er honderden van heeft. Om nucleaire ontwikkeling en onderzoek in naburige Arabische landen te verhinderen, vernielde het reactoren in Irak en Syrië. Israël verklaarde ook de bedoeling te hebben om de

productiecentra voor kernbrandstof in Iran aan te vallen en te vernietigen.

Internationale politiek is in de greep van die kwestie die zich afspeelt in dat complexe en gevaarlijke deel van de wereld dat de meeste fossiele brandstof, als motor voor de wereldeconomie, produceert en levert.

De selectieve uitschakeling, door Israël en NAVO bondgenoten, van Iran's meest vooraanstaande wetenschappers is een praktijk geworden die aanzet tot haat en wraakgevoelens.

De Israëlische regering heeft openlijk verklaard dat het haar bedoeling is de installatie voor de productie van verrijkt uranium aan te vallen en de regering van de V.S. investeerde voor dat doel miljarden dollars in de bouw van een bom.

De 16e maart 2012 publiceerden Michel Chossudovsky en Finian Cunningham een artikel onthullend dat een A top generaal van de V.S. luchtmacht de grootste conventionele bom – heruitgevonden inslagbommen van 13.6 ton – beschreef als 'fantastisch' voor een militaire aanval tegen Iran.

"Zulk een sprekend commentaar over een zwaar, dodelijk artefact kwam er in dezelfde week als toen president Barack Obama waarschuwde tegen 'gemakkelijke verklaringen' over de Persische Golf oorlog".

"... Herbert Carlisle, plaatsvervangend stafhoofd voor operaties door de V.S. luchtmacht (....) voegde er aan toe dat de bom wellicht zou gebruikt worden bij gelijk welke aanval tegen Iran wanneer die door Washington bevolen wordt".

"De MOP, ook met de bijnaam van 'Moeder van alle bommen', is gebouwd om doorheen 60 meters dikke beton te dringen vooraleer te ontploffen. Men gelooft dat zij het grootste conventionele, niet nucleaire wapen is in het V.S. arsenaal".

"Het Pentagon heeft plannen voor een omvangrijke vernieling van Iran's infrastructuur en voor talrijke burgerslachtoffers via een gecombineerd gebruik van tactische nucleaire bommen en reusachtige conventionele bommen met paddestoelvormige rookpluim, inbegrepen de MOAB's en de grotere GBU-57A/B of MOP (Massive Ordnance Penetrator) die de vernielingscapaciteit van de MOAB overtreft".

"De MOP wordt beschreven als 'een krachtige nieuwe bom die recht afgaat op ondergrondse Iraanse en Noord Koreaanse nucleaire installaties. De reuzenbom (langer dan 11 mensen die schouder aan schouder staan) is meer dan 6 meters lang'.

Ik vraag de lezer mij te willen verontschuldigen voor dat ingewikkelde, militaire jargon.

Zoals men kan zien, steunen zulke berekende voorspellingen op de veronderstelling dat Iraanse strijders, miljoenen mannen en vrouwen die gekend zijn voor hun religieuze ijver en hun gevechtstradities, zich zouden overgeven zonder een schot af te vuren.

Recentelijk hebben Iraniërs gezien hoe V.S. soldaten bij hun bezetting van Afghanistan, alleen al binnen een periode van drie weken, plasten op lichamen van gedode Afghanen, kopijen van de Koran verbrandden en meer dan 15 weerloze burgers vermoordden.

Stel u voor dat V.S. strijdkrachten de monsterlijke bommen loslaten op industrieën en 60 meters beton kunnen penetreren. Nooit eerder werd zulk een onderneming bedacht.

Meer woorden zijn er niet nodig om het gevaar van een dergelijke politiek in te zien. Op zo een manier zal onze soort onafwendbaar op een ramp afstevenen. Als wij niet leren hoe begrip op te brengen, zullen wij nooit leren hoe te overleven.

Wat mij betreft, twijfel ik er geenszins aan dat de Verenigde Staten op het punt staan de wereld naar de ergste vergissing in zijn geschiedenis te leiden.

Fidel Castro Ruz

21 maart 2012

7: 35 PM

(Vertaling van de Engelse versie door Jan Deconinck)